

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20231450200353 по описа за 2023 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 649/14.09.2023 на Директора на РДГ- Б., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните, с което на нарушителя **П. К. Н.** живущ в гр. В., община В. е наложено **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **300 /ТРИСТА/ ЛЕВА**, за нарушение на чл. 257, ал.1, т.1 във вр. чл. 50 ал.2 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите, като законосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.5 във вр. чл.58д т.1 от ЗАНН.

ОСЪЖДА П. К. Н., ДА ЗАПЛАТИ на РДГ- Б. сумата в размер на **80 /ОСЕМДЕСЕТ/ ЛЕВА** - разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

П. К. Н. живущ в гр. В., община В., е обжалвал в срок Наказателно постановление № 649/14.09.2023 на Директор на РДГ- Б.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, а се представлява от адв. С. Г. от ВАК. Последната взема становище да бъде отменено атакуваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Акцентува се, че от материалите по делото не е доказано административното нарушение, както и датата на същото. Визира се, че проверяващите не са измерили границите с GPS , а с телефон, което измерване не е било точно. На последно място се иска прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като срещу жалбоподателя няма друго влязло в сила наказателно постановление, отсечено е само едно дърво и причинените щети са незначителни при наличие на сечище от 1,100 хектара. Претендират се и направените по делото разnosки, съобразно представения по делото списък.

Ответникът редовно призован, представител не е изпратил, но е ангажирал становище по делото. От постъпилите писмени бележки от ю.к. М. Д. се поддържа да бъде отхвърлена жалбата и да бъде потвърдено атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Акцентува се, че както от обективна така и от субективна страна е осъществен състава на административното нарушение, и че категорично няма основание описаното в акта да се определи като маловажен случай по смисъла на параграф 1 чл.1 т.9 от допълнителните разпоредби на ЗАНН. Подчертава се, че са спазени изискванията на чл.42 ал.1 от ЗАНН, респективно на чл. 57 ал.1 от ЗАНН. Визира се, че обвинението е ясно, конкретно релевирано, чрез пълно, точно и изчерпателно описание на фактическата обстановка по случая. По делото е изпратена цялата административнонаказателна преписка.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и е допустима. Тук е мястото да се отбележи, че

атакуваното наказателно постановление е връчено лично на жалбоподателя на 24.10.2023 г., а жалбата е входярана пред ответника на 06.11.2023 г., респективно изпратена на 03.11.2023г. като в тази насока е приложения пощенски плик в оригинал и безспорно е в срок.

Акт за установяване на административно нарушение бланков №100154/11.07.2023 год. е съставен на жалбоподателя затова, че като лице по чл. 235 от Закона за горите П. Н. е маркирал в имот №16256.81.11 отдел 175, подотдел „к“ в землището на с. Г. К., общ. М. с контролна горска марка №Б8868 2 бр. дървета от дървесен вид цер, като е излязъл извън границите, които не са трайно обозначени на терен с други собственици. Нарушението е извършено на 03.07.2023г. на територията на РДГ Б. в землището на с. Г. К., общ. М. имот №16256.81.11 отдел 175, подотдел „к“. С това е прието, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.257 ал.1 т.1 от Закон за горите във вр с чл.50 ал.2 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите. Въз основа на така съставения акт било издадено и атакуваното Наказателно постановление.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: НП №649/14.09.2023 год. на Директора на РДГ Б., АУАН №649/11.07.2023 год., Известие за доставяне с клеймо от 24.10.2023 год., Пощенски плик в оригинал с клеймо от 03.11.2023 год., Пощенски плик с клеймо от 18.09.2023 год., Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 31.08.2023год. по Преписка №5030/2023 год. по описа на РП В., ТО-М., 3 броя Сведения от 14.08.2023 год. и от 03.08.2023 год., Известие за доставяне с клеймо от 26.07.2023 год., Писмо от Директора на РДГ Б. под изх. №РП-648/649/2023 год. от 21.07.2023 год., Констативен протокол серия ИАГ №200062/11.07.2023 год., Констативен протокол серия ИАГ №200063/11.07.2023 год., Заповед №РД-12/97/18.07.2023 год. на Директора на РДГ Б., Писмо на Директора на РДГ Б. под изх. №РДГ01- 05669/21.07.2023 год., Заверен препис от преписка под вх. №5030/2023 год., по описа на РП В., ТО- М., съдържаща 31 листа, Справка от Директора на РДГ Б. под изх. №РС-649/20.11.2023 год. ведно със Заповед №РД 49-199/16.05.2011 год., на Министъра на Земеделието и храните, Справка от Директора на РДГ Б. под вх.№363/24.01.2024г. ведно със Заверени копия от Удостоверение №12812/27.03.2017г., вписано в Справка Информационна система на ИАГ; Позволително за сеч

№0728380/03.07.2023г., Технологичен план от 03.07.2023г., за добив на дървесина от Отдел 175 подотдел „к“ в землището на село Г. К., община М., имот с №16256.81.1, Карнет опис за извършено маркиране от 03.07.2023г. и Сортиментни ведомости. Съответно са разпитани свидетелите С. И. С. и И. Н. Н. и двамата служители към ИАГ гр. С., като съответно свидетелят С. е актосъставител, а свидетелят Н. е свидетел при констатиране на нарушението и при съставяне на акта. За разкриване на обективната истина по делото са допуснати и разпитани в качеството на свидетели К. В. Т. и Ц. Ц. М., които са присъствали на извършената проверка от служителите на РДГ Б.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства се установява по безспорен, категоричен и непротиворечив начин, че жалбоподателят П. К. Н. от гр. В., работел като частен лесовъд. Съгласно позволително за сеч №0728380/03.07.2023г., на 11.07.2023г. той извършвал сеч в имот с кадастрален №16256.81.1, в землището на с. Г. К., общ. М. На същата дата, във връзка с подаден сигнал, се извършвала проверка от служители на ИАГ – гр. С. – свидетелите С. И. С. и И. Н. Н., работещи на длъжност „Главен специалист“ в посочената агенция. Около 12.00 часа започнали проверка на жалбоподателя Н.. В хода на същата констатирани няколко нарушения на ЗГ. Едно от тях било изграждането на извозни пътища, които не били отразени в технологичния план. Освен това, били установени 6 бр. дървета, от вида зимен дъб, немаркирани с КГМ. В съседен имот, с кадастрален №316256.81.11, за който нямало издадено позволително за сеч, проверяващите установили 2 бр. дървета от дървесен вид цер, маркирани с КГМ на Н. Едното от тях било отрязано и „разкроено“. За констатираните нарушения служителите на ИАГ съставили 2 бр. АУАН и 2 бр. Констативни протоколи, и спрели дейността на сечището. Стойността на неправомерно отрязаните дървета възлиза на 359.53 лева. Тази фактическа обстановка безспорно е установена и от представителя на РП гр. В., ТО- М., който е отказал да образува Досъдебното производство. В тази насока е постановление за отказ да се образува Досъдебно производство от 31.08.2023г. по Преписка вх. №5030/2023г. След отказа да образува наказателното производство преписката е изпратена на Директора на РДГ Б. с оглед ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Безспорно от гласните доказателства по делото в лицето на разпитаните свидетели С. С. и И. Н. по безспорен и категоричен начин се

установява, че именно по подаден сигнал до ИАГ С. са извършили проверка в с. Г. К. в отдел 175к и Позволително за сеч №728380 издадено от инж. Й. В. , което е получил именно жалбоподателят. Срокът на сечта е в периода 06.07.2023г. до 31.12.2023г. и при извършената проверка двамата свидетели са установили в имота, сеч на 6бр. дървета без КГМ в основата на пъна с диаметър от 0.24 до 0.40 и обща кубатура 2.84 пл. м³ от зимен дъб. Свидетелите са категорични, че са измерили дърветата и са ги напръскали с червен цвят. Констатирани, че има и направени 4 бр. извозни пътища с дължина всеки по 80м. и широчина 3м. като същите са отбелязани на терен, но не са посочени в технологичния план. Било констатирано, че тези дървета са отрязани от свидетеля К. Т. Посочената констатация се потвърждава и подкрепя от приложените писмени доказателства в лицето на Констативен протокол Серия ИАГ №200062/11.07.2023г, Позволително за сеч №0728380/03.07.2023г., заверен препис на удостоверение №12820/27.03.2017 год. от информационната система на ИАГ, Заверен препис от позволително за сеч №0728380/03.07.2023г., Позволително за сеч ведно с приложение, Технологичен план за добив на дървесина от Отдел 175, подотдел R/03.07.2023г., Сортиментна ведомост, Карнет-Опис за извършено маркиране на отдел 175, подотдел R/03.07.2023г. в землището на с. Г. К.

От събраните по делото доказателства се установява, че процесния АУАН е съставен на 11.07.2023г. в присъствието на жалбоподателя и на свидетелите по акта. Актът е подписан от жалбоподателя и му е връчен препис. При подписването на акта жалбоподателя саморъчно е написал възражение, че дървата са маркирани по погрешка и, че до пътя е имало сеч като не са ги рязали те. Както бе отбелязано и в по-горните абзаци на жалбоподателя за констатираните нарушения са съставени 2 бр. констативни протоколи и 2 бр. актове като настоящият акт е съставен за нарушение на чл.50 ал.2 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите. От показанията на разпитаните по делото свидетели С. С. и И. Н. по безспорен, категоричен и непротиворечив начин се установява, че безспорно един от имотите е бил изсечен и освидетелстван като за него има издадено позволително за сеч. Обект на коментар по настоящето дело е вторият имот от подадената жалба от собственика на имота като на процесното място свидетелите са констатирани бригада от дървосекачи и товарен автомобил.И двамата свидетели констатира, че жалбоподателят е присъствал по време на

проверката като в процесния имот е констатирана сеч на немаркирана дървесина която е измерена, а отрязаните дървета са напръскани с червен спрей на пъновете. Свидетелите подчертават, че естествените граници на имота е бил земен път като на места е имало посочена граница извън имота в съседния имот. Жалбоподателят с негова контролна марка е бил поставил в долната част на пъна, която ясно си е личала и е потвърждавала номера му като едно от дърветата е било отсечено с тази контролна горска марка извън имота. Т.е две са били маркирани, а едно е било отсечено. От показанията на свидетелите Н. и С. се установява, че процесният имот не е имал издадено позволително за сеч като безспорно не е имало трайно обозначени граници. Свидетелите са категорични, че именно с GPS устройство са установили границите като на терен долния имот е бил обозначен от предишни години. Свидетелят Н. в своите показания е изключително обстоен при обяснението си как трябва да бъдат обозначени границите, а именно преди да се влезе в имота следва да се извърши дейност като се маркира на гърдна височина, слагат се две линии и по този начин се огражда целия имот. След, което се влиза в имота, маркира се и се слага със спрей или с блажна боя две линии на гърдна височина. След тези дейности в четирите краища на имота се пише неговия номер. И този имот се огражда на гърдна височина. Конкретния имот е тесен, но дълъг като в горната част на имота има естествена граница път, а в долната пак е път. Подчертава се, че този имот е между два пътя и като краен резултат са били сложени само две странични линии ляво и дясно на гърдна височина. По почин на жалбоподателя и неговия процесуален представител бяха допуснати и разпитани в качеството на свидетели лицата Ц. М. и К. Т. , които работят съответно като резач на дървета и шофьор. Свидетеля М. е присъствал на извършената проверка от служителите на РДГ Б. като твърди, че там където са рязани дървета в имота е имало обособени граници, като едно от дърветата е било отрязано на границата, а другото неотрязано и било маркирано до пътя от вътрешната страна. Основното възражение на двамата свидетели М. и Т. е, че проверяващите били проверили границите с телефон, а не с GPS. Прави впечатление обаче, че свидетеля Т. не е присъствал на проверката, но пресъздава това което е разбрал от другия свидетел и жалбоподателя. От своя страна свидетеля М. посочва в показанията си, че не е видял как са се мерили границите, но мисли ,т.е предполага, че е било с телефон. Така посочените показания по никакъв начин не опровергават

констатираното от служителите на РДГ-Б.

При обсъждане на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за целта лице, видно от приложеното заверено копие на Заповед № РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните. Както в акта, така и в наказателното постановление са посочени датата и мястото на нарушението. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация и така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и адекватно да организира защитата си.

При съставяне на акта за административно нарушение и издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл.40 и чл.43 от ЗАНН. АУАН и Наказателното постановление съдържат изискуемите в чл.42 и чл.57 ал.1 от ЗАНН реквизити. И в акта и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено и законовите разпоредби, които са били нарушени. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и ал.3 от ЗАНН. С оглед на така изложената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е неоснователна, разгледана по същество.

В акта и в наказателното постановление е отразено, че жалбоподателя като лице по чл. 235 от Закона за горите е маркирал в имот №16256.81.11 отдел 175, подотдел „к“ в землището на с. Г. К., общ. М. с контролна горска марка №Б8868 2 бр. дървета от дървесен вид цер, като е излязъл извън границите, които не са трайно обозначени на терен с други собственици. Съгласно разпоредбата на чл. 50 ал.2 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите маркирането се извършва само, когато границите на имота с други собственици са трайно обозначени на терена, което се отразява писмено в Карнет-описа. Маркиращият лесовъд ограничава граничещата с други собственици страна, като се съобразява с граничните точки на имота. Съгласно разпоредбата на чл. 257 ал.1 т.1 от Закон за горите се наказва с

глоба от 300 до 5000 лева, ако не е предвидено по тежко наказание длъжностно лице или лице упражняващо лесовъдска практика, което не изпълни или изпълни несвоевременно задължение или контролни правомощия възложени му по Закон за горите, подзаконовите актове по прилагането му както и Решение и предписание основани на тях. Съдебния състав намира, че нарушението е описано пълно, ясно и точно с всички съставомерни признаци. Съответно на релевираните обстоятелства, в които то се състои е посочената за нарушена разпоредбата на чл. 50 ал.2 от Наредбата, а в корелация с последната е и определената правна квалификация на нарушението по чл. 257 ал.1 т.1 от Закон за горите, като същата съставлява и санкционна такава. Връчените 2 бр. Констативни протоколи от 11.07.2023г. удостоверяват запознаване на жалбоподателя с протоколите от проверката на място от 11.07.2023г. Тук е мястото да се отбележи, че на място в подотдела е извършено маркиране като е изготвен Карнет-опис към позволителното за сеч. Посочения Карнет-опис е съставен на 03.07.2023г. и именно и това проверяващите отразили като дата на извършване на нарушението.

Не съответства на събраните по делото доказателства изводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че не е установено кога и как се е случило повреждането на тези дървета. Въз основа на извършена проверка прокурорът изрично е посочил, кой е извършителя на нарушението, както фактите и обстоятелствата по него, които не са били оспорени от страните и това е официален документ. Постановлението е част от административнонаказателната преписка и административнонаказващият орган се е позовал на него. То несъмнено е годно да установи времето и начина, по който се е стигнало до повреждането, респективно отсичането на немаркираните за сеч дървета, а именно – по време на извършване на сечта въз основа на издаденото на лесовъда П. Н. позволително за сеч. А в конкретния случай жалбоподателя е маркирал в имот №16256.81.11 отдел 175, подотдел „к“ в землището на с. Г. К., общ. М. с контролната си горска марка 2 бр. дървета от дървесен вид цер като е излязъл извън границите които не са били трайно обозначени на терен с други собственици. Същевременно липсват каквито и да било доказателства, че санкционираният лесовъд е констатирал тези обстоятелства и реагирал в съответствие с цитираните си законови задължения. Следва да се посочи, че нарушението е формално и се изразява в бездействие, а броят на повредените, респективно отсечени

дървета е от значение за преценка на тежестта му и съответно за размера на наложената глоба.

От приложения по делото Карнет-опис към процесното позволятелно за сеч и Справката от Директора на ТП ДГС М. се установява, че са отсечени 6 бр. дървета от дървесен вид зимен дъб на обща стойност 262.49 лева с ДДС. Това води до извод, че не се касае за маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, за какъвто би могло да се говори при няколко увредени дървета, но не и при посочения немалък брой отсечени дървета. Тази констатация касае издаден друг акт на жалбоподателя, който също е бил обект на проверка от настоящия съдия-докладчик по делото.

Жалбоподателят е бил наясно с извършеното нарушение, законовите норми, които е нарушил и на какво основание е бил санкциониран от административнонаказващия орган, поради което правото му на защита не е нарушено, в каквато насока е възражението на процесуалния представител на последния. Съдебния състав намира, за основателно да отбележи че впредвид обществените нарушения, които са предмет на уреждане от Закон за горите и закрилата на горите като национално богатство извършеното нарушение не се характеризира с по-ниска обществена опасност от законово предвидената поради, което не може да се определи като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. За така възприетото като нарушение наказващият орган е наложил на жалбоподателя административно наказание по чл. 257 ал.1 т.1 от Закон за горите, а именно глоба в размер на 300 лева. Наказанието е определено към неговият минимум и на основание чл.27 ал.5 от ЗАНН, не се допуска определяне на наказание под предвидения най- нисък размер на наказанието глоба. Съдебния състав намира за основателно да отбележи, че законодателят е въвел изисквания за провеждането на сечта предхождащи се от редица дейности, сред който е отбелязването на определените за сеч дървета с траен знак и контролна горска марка, съответно маркировката на насажденията за сеч. Касае се за императивни правила въведени с цел стриктното уреждане на обществените отношения по стопанисването и опазването на горите и горските територии като регламентирането на сечите е от съществено значение за това са поверени на определена категория лица, за които законодателят е въвел специфични и конкретни изисквания преди да им повери тази дейност.

С оглед решението за потвърждаване на Наказателното постановление и направеното искане от страна на представителя на административнонаказващия орган, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д ал. 5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на административнонаказващия орган следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

Мотивиран от по-горе изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.5 във вр чл.58д т.1 от ЗАНН, съдът **ПОТВЪРДИ** Наказателно постановление № 649/14.09.2023 год. на Директора на РДГ гр. Б.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____